

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Aleše Roztočila a soudců JUDr. Jiřího Pally a Mgr. Petry Weissové v právní věci žalobce: **DUMAT soukromý podnik, v. o. s.**, IČO: 47154292, se sídlem Čsl. letců 1677/17, Přerov, zast. JUDr. Miroslavou Kočárovou, advokátkou, se sídlem Moravcova 259/9, Kroměříž, proti žalované: **Státní energetická inspekce, ústřední inspektorát**, se sídlem Gorazdova 1969/24, Praha 2, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 10. 2016, č. j. 902036516, sp. zn. 27/0711033a14, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě – pobočka v Olomouci ze dne 20. 12. 2018, č. j. 65 Af 128/2016 – 81,

t a k t o :

Rozsudek Krajského soudu v Ostravě – pobočka v Olomouci ze dne 20. 12. 2018, č. j. 65 Af 128/2016 – 81, **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

Odůvodnění:

I. Přehled dosavadního řízení

[1] Rozhodnutím ze dne 15. 6. 2016, č. 712008116, Státní energetická inspekce, územní inspektorát pro Olomoucký kraj, uložila žalobci pokutu ve výši 987.000 Kč a náhradu nákladů řízení ve výši 1.000 Kč. Zjistila totiž, že žalobce uplatnil neoprávněně u ČEZ Distribuce a. s. podporu na elektřinu údajně vyprodukovanou v období leden 2011 až prosinec 2013 v malých vodních elektrárnách (MVE) Lýsky a Osek nad Bečvou, která však vzhledem k technickým parametrům MVE a průtokovým podmínkám nemohla být v daném množství vyrobena. Tím žalobce spáchal správní delikt dle § 16 odst. 1 písm. c) zákona č. 526/1990 Sb., o cenách.

[2] Označeným rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí správního orgánu prvního stupně.

[3] Žalobce v žalobě proti rozhodnutí žalovaného namítal, že rozhodnutí správních orgánů jsou nepřezkoumatelná, neboť správní orgány nevyšly při posouzení věci ze stavu oceňovaných a neporušených elektroměrů umístěných na obou MVE a názor, že účtované množství elektrické energie neodpovídá technickým parametrům a průtokům, založily na neprůkazných, neměřitelných a odhadovaných skutečnostech. Zatímco hodnoty naměřené elektroměry představují exaktní veličiny korespondující fakturovaným částkám, správními orgány odhadované množství vyrobené energie je založeno toliko na znaleckém posudku prof. Ing. Jana Šulce, CSc, který provedl výpočet dle vlastní úvahy a vyšel z podkladů, které neodpovídají realitě. Maximální dosažené výkony obou elektráren jsou reálné. Žalovaným tvrzená možnost zásahů do elektroměrů je vyvrácena vyjádřením technika, který prováděl revizi elektrických zařízení a správnost obou elektroměrů potvrdila i kontrola provedená společností ČEZ Distribuce. Pokud žalovaný dovozoval nemožnost výroby fakturované elektřiny ze snížení čtvrt hodinových maxim vyrobené energie v době ohlášení kontroly, pak takový úsudek je zcela nesprávný, jak vyplývá z grafů předložených žalobcem v řízení před správními orgány. K poklesu vyrobené elektřiny totiž postupně docházelo v průběhu celého roku 2014 bez ohledu na zahájení kontroly. Ke kolísání objemu vyrobené elektřiny docházelo i v předchozích letech, jak žalobce demonstroval v tabulce výroby energie v jednotlivých měsících let 2011 až 2014. Měření vyrobené elektřiny v rámci kontroly dne 7. 11. 2014 nebylo správné, neboť došlo k zablokování jednoho ze dvou rozváděcích okruhů turbíny. V případě řádné funkce zařízení a otevření turbíny na 96,9% by se musel výkon blížit nominálnímu výkonu turbíny 80 kW, nikoli naměřenému 24,2 kW. Správní orgány dále vycházely z podkladu Povodí Moravy z 6. 1. 2015, dle něhož činil průtok náhonu Strhanec dlouhodobě 3,5 m³/s. Ve stanovisku Povodí Moravy z 16. 7. 2015 se pak uvádí, že změřený dlouhodobý průtok náhonu v letech 2008 a 2009 činil 3,2 m³/s, v letech 2011 až 2014 měření neprobíhala, ale dá se předpokládat stejný průtok. Další stanovisko Povodí z 13. 4. 2016 uvádí, že při výšce hladiny 92 cm činil naměřený průtok 3 m³/s. S těmito informacemi žalobce nesouhlasí, měření zpochybnil použitím nevhodných přístrojů a nezohledněním dalších přítoků náhonu (potok Trnávka). Ve skutečnosti byl průtok v náhonu nadlepšován v součinnosti s jezným, p. D. Tato praxe byla jeznému až v roce 2015 zakázána Povodím Moravy. Hydropotenciál náhonu je mnohem vyšší, než vzaly v úvahu správní orgány, při výšce hladiny 100 cm činí 4 m³/s, přičemž výška hladiny dosahuje i hodnot o 10 cm vyšších. Tyto hodnoty nebyly vzaty v úvahu znaleckým posudkem na stanovení reálné produkce elektřiny, na němž jsou založena rozhodnutí správních orgánů.

[4] Žalobce dále brojil proti výši pokuty, která je pro něj dle jeho názoru likvidační. Činnost žalobce byla v posledních letech utlumena, neboť společníci odešli do důchodu, a je udržována jen v rozsahu nezbytném pro pokrytí splátek úvěru. V letech 2011 až 2015 tvořil hrubý zisk žalobce 109 tis. až 266 tis. Kč. Nemovitosti žalobce jsou zatíženy zástavním právem. Vzhledem k výši pokuty a tomu, že se jedná o společnost s osobním ručením společníků – starobních důchodců, bylo by pro její uspokojení nutno zlikvidovat žalobce a rozprodat majetek společníků (připravit je o střechu nad hlavou).

pokračování

[5] Krajský soud v záhlaví označeným rozsudkem žalobu zamítl. Rozhodnutí správních orgánů jsou podle krajského soudu dostatečně odůvodněná a srozumitelná. Nedůvodnou byla shledána námitka, že žalovaný odmítl bezdůvodně uznat údaje o vyrobené elektřině naměřené elektroměry. Žalovaný totiž správně vyšel ze zjištění, že dne 22. 11. 2014 byly rozplombovány elektroměrové rozvaděče bez přítomnosti pracovníka ČEZ Distribuce a plomby byly touto společností obnoveny až 28. 11. 2014. Proto není vyloučeno, že v mezidobí mohlo dojít k ovlivnění údajů o vyrobené elektřině. Od ohlášení kontroly dne 4. 11. 2014 do 13. 4. 2015 došlo k znatelnému poklesu výkonu obou MVE cca na polovinu hodnot dosahovaných v předchozím období. Krajský soud popsal úvahy správních orgánů, vysvětlil, proč neprovedl další žalobcem navržené důkazy a uzavřel, že pochybnosti správních orgánů o správnosti údajů zaznamenaných elektroměry pokládá za důvodné. Pokud žalobce uváděl, že ke kolísání výroby docházelo i v předchozích obdobích, krajský soud poznamenal, že to správní orgány nijak nezpochybňovaly. Žalobci se nepodařilo prokázat, že by snížení výroby po 4. 11. 2014 bylo způsobeno technickými důvody (poškozením zařízení) či přírodními podmínkami (z vyjádření Povodí Moravy vyplývá, že v daném období byl průtok v náhonu normální).

[6] K námitce nesprávného stanovení hydropotenciálu náhonu Strhanec soud uvedl, že se ztotožňuje se správními orgány, které vycházely při zjištění běžného průtoku z vyjádření Povodí Moravy jako správce toku, která se žalobci nepodařilo zpochybnit ani předložením dvou fotografií, na nichž je zobrazena situace vyšší hladiny, než z jaké vycházela zjištění správních orgánů. Krajský soud poznamenal, že hladina může kolísat a to, že k určitému datu byla vyšší, neznamená, že se jedná o standardní dlouhodobý stav. Soud odmítl provést výslech navrženého svědka správce elektrárny, neboť pokládal za vyloučené, že by mohl dlouhodobě udržovat nadstandardní průtok v náhonu, navíc vedle MVE Osek nad Bečvou byla diskrepance zjištěna i u MVE Lýsky, na kterou nemohla mít případná manipulace průtoku jezným žádný vliv. Za podstatné považoval soud to, že reálné měření průtoku provedené dne 11. 5. 2016 prokázalo skutečný průtok náhonu ještě nižší, než z jakého vycházely správní orgány při stanovení možností produkce elektřiny oběma MVE.

[7] Krajský soud nepovažoval za důvodné ani námitky týkající se znaleckého posudku, z něhož vycházely správní orgány. Uvedl, že je oprávněn posoudit pouze otázky skutkové a právní, zatímco odbornými závěry posudku je vázán. Za situace, kdy žalobce nepředložil oponentní znalecký posudek, který by posudek provedený v řízení před správními orgány zpochybnil, nemá soud důvod o správnosti znaleckého posudku pochybovat.

[8] K výši pokuty krajský soud uvedl, že byla uložena ve výši necelých deseti procent horní hranice sazby. Argumentace věkem a zdravotním stavem společníků je v případě obchodní společnosti nepřipadná. Vzhledem k závažnosti deliktu musela být pokuta uložena ve výši, která by odrazovala od možného opakování protiprávního jednání. Z dokladů o hospodaření žalobce soud zjistil, že žalobce podniká ve více oborech, tedy nikoli pouze výrobě elektřiny, tržby činily 14.845.670 Kč a pouze příjmy z výkupních cen elektrické energie činily v roce 2014 3.461.420 Kč. Nebylo možno zjistit, jaká část výdajů připadá na výrobu elektrické energie. Žalobce tedy neosvětlil důvěryhodně svou hospodářskou situaci ani nevysvětlil, proč je jeho hospodářský výsledek dlouhodobě nízký,

přestože inkasuje vysoké platby za výkup energie vyrobené z obnovitelných zdrojů. Ohledně tvrzených 8 zaměstnanců soud uvedl, že není zřejmé, zda mají něco společného s provozem MVE. Pokutu proto nelze pokládat za likvidační. K návrhu na moderaci pokuty soud uvedl, že neshledal, že by uložená sankce byla nepřiměřená.

II. Obsah kasační stížnosti a vyjádření žalovaného

[9] Proti tomuto rozsudku krajského soudu podal žalobce (dále též „stěžovatel“) kasační stížnost, v níž uvedl, že je nesprávná úvaha krajského soudu a správních orgánů, že v souvislosti s revizí elektroměrů v listopadu 2014 mohlo dojít k ovlivnění jimi naměřených údajů. Odplombovány byly pouze kryty elektroměrů a do samotných elektroměrů nebylo jakkoli zasahováno. Stěžovatel tvrdí, že kontrola ČEZ Distribuce potvrdila bezporuchovost a správnost elektroměrů a navrhoval již v řízení před správními orgány, aby byla vyžádána v tomto směru zpráva od uvedené společnosti, což však správní orgány neučinily. Pokud by stěžovatel ovlivňoval údaje o elektřině vyrobené v letech 2011 až 2013, ČEZ Distribuce by to musela odhalit, neboť se jednalo o jí vyplácené finanční prostředky.

[10] Stěžovatel se měl dopustit deliktu tím, že uplatňoval nárok na podporu obnovitelných zdrojů energie formou výkupních cen za elektřinu, která nebyla a nemohla být vyrobena MVE. Stěžovatel namítá, že takovéto jednání nemohlo založit naplnění skutkové podstaty správního deliktu podle zákona o cenách, za který byl potrestán. Správní orgány ani žalovaný nedefinovaly, v čem mělo spočívat jednání stěžovatele zakládající odpovědnost za správní delikt. Pokud stěžovatel účtoval výkupní ceny dle stavu zjištěného z elektroměrů, nemohl porušit podmínky pro stanovení ceny dle cenového předpisu, jak vyžaduje § 16 odst. 1 písm. c) zákona o cenách. Pokud by stěžovatel neoprávněně čerpal podporu výkupních cen za reálně nevyrobenou elektřinu, jednalo by se o trestný čin, nikoli o správní delikt.

[11] Stěžovatel dále napadá závěry krajského soudu týkající se průtoku v náhonu Strhanec. Krajský soud měl provést navržený výslech svědka, který byl obeznámen se situací na místě. Z jeho prohlášení, které stěžovatel přiložil ke kasační stížnosti, vyplývá, že v rozhodném období udržoval průtok v náhonu na úrovni 4 až 4,5 m³/s. Dále stěžovatel předložil rozhodnutí Městského úřadu Lipník nad Bečvou o neschválení manipulačního řádu jezu, jímž dokládá svou snahu o udržování průtoku v jezu na hodnotě 4,5 m³/s. Nesprávný je i názor krajského soudu, že je vázán znaleckým posudkem provedeným v řízení před správními orgány a nepřísluší mu přezkoumávat jeho odborné závěry. Žalobce předložil oponentní znalecký posudek, kterým zpochybňuje závěry znaleckého posudku provedeného v řízení před správními orgány. Co se týče výše pokuty, stěžovatel připomíná, že sice je právnickou osobou, avšak s osobní odpovědností společníků.

[12] Stěžovatel dále Nejvyššímu správnímu soudu zaslal znalecký posudek Ing. O. K., kterým hodlal prokázat, že množství vyrobené a fakturované energie na MVE Osek nad Bečvou a Lýsky odpovídá jejich hydropotenciálu.

[13] Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti uvedl, že se ztotožňuje s posouzením věci krajským soudem.

pokračování

III. Posouzení kasační stížnosti

[14] Nejvyšší správní soud nejprve posoudil zákonné náležitosti kasační stížnosti a konstatoval, že kasační stížnost byla podána včas, osobou oprávněnou, proti rozhodnutí, proti němuž je kasační stížnost ve smyslu § 102 s. ř. s. přípustná, a stěžovatel je v souladu s § 105 odst. 2 s. ř. s. zastoupen advokátem. Poté Nejvyšší správní soud přezkoumal důvodnost kasační stížnosti v souladu s § 109 odst. 3 a 4 s. ř. s., v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů. Neshledal přitom vady podle § 109 odst. 4 s. ř. s., k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti.

[15] Kasační stížnost je důvodná.

[16] Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval namítanými vadami řízení před krajským soudem. Ty spatřoval stěžovatel v tom, že krajský soud jednak neprovedl stěžovatelem navržené důkazy, jednak v závěru krajského soudu, že je vázán závěry znaleckého posudku provedeného v řízení před správními orgány a nepřisluší mu hodnotit jeho věcnou správnost.

[17] Stěžovatel navrhl v řízení před krajským soudem výslech svědka D. M., správce MVE Osek nad Bečvou, který na základě dohody s V. D., jezným, měl udržovat průtok v náhonu Strhanec na úrovni 4,5 m³/s. Stěžovatel dále navrhl důkaz znaleckým posudkem soudem ustanoveného znalce, který měl ověřit výsledky znaleckého posudku vyhotoveného v řízení před správními orgány, na jehož základě správní orgány dospěly k závěru, že stěžovatel vykázal a vyúčtoval vyrobenou energii, která v daném objemu nemohla být vyrobena na jeho MVE. Krajský soud tyto důkazy neprovedl. K návrhu výslechu svědka soud uvedl, že nelze předpokládat, že by bylo možné dlouhodobě udržovat hladinu náhonu nad úrovní 92 cm, což by mohlo mít za následek stěžovatelem fakturovanou nadvýrobu elektrické energie. Správní orgány podle soudu prokázaly maximální hodnotu hladiny toku. Nadto stěžovatelem tvrzené zásahy jezného nemohly vysvětlit nadprodukcí energie u MVE Lýsky. K návrhu na ustanovení znalce se krajský soud nijak nevyjádřil. Pouze uvedl k námitkám stěžovatele, kterým zpochybňoval závěry znaleckého posudku provedeného v řízení před správními orgány, že je v odborných otázkách závěry znalce, který vyhotovil znalecký posudek provedený v řízení před správními orgány, vázán. Podle krajského soudu by bylo možno odborné závěry znalce přezkoumat pouze tehdy, předložil-li by stěžovatel soudu jiný znalecký posudek, ze kterého by vyplývaly odlišné závěry, což se však nestalo.

[18] Nejvyšší správní soud poukazuje na ustálenou judikaturu k otázce dokazování v řízení před správními soudy. V nálezu ze dne 22. 6. 2000, sp. zn. III. ÚS 68/99, Ústavní soud uvedl, že *“[o]becný soud samozřejmě není povinen provést všechny důkazy navrhované účastníkem řízení, provedení navrhovaných důkazů záleží na jeho hodnocení (§ 120 odst. 1 o.s.ř.). Vždy se však při odůvodnění rozsudku musí obecný soud vypořádat s tím, že některé navržené důkazy neprovedl.”* V nálezu ze dne 21. 3. 2002, sp. zn. I. ÚS 55/01, k tomu Ústavní soud doplnil: *“V zásadě nelze spatřovat porušení čl. 36 Listiny v tom, že soud nevyhoví všem důkazním návrhům účastníků, neboť jen soudu přísluší rozhodnout, které*

z navržených důkazů provede a které nikoliv (§ 120 odst. 1 a 2 o. s. ř.). To však platí pouze potud, pokud lze na skutkový stav v dané věci bezpečně usoudit.“ Na těchto zásadách je třeba především trvat v nyní posuzované věci, která se týká správního trestání, tj. věci spadající do rozsahu trestních obvinění ve smyslu čl. 6 odst. 1 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod. Zejména v těchto věcech je nutno dbát na to, že soudní přezkum rozhodnutí správních orgánů se děje v plné jurisdikci a že účastník je oprávněn domáhat se soudního přezkumu všech otázek skutkových a právních (srov. též usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 2. 5. 2017, č. j. 10 As 24/2015 - 71, č. 3577/2017 Sb. NSS).

[19] V usnesení ze dne 12. 5. 2015, č. j. 7 As 69/2014 - 50, č. 3252/2015 Sb. NSS, se rozšířený senát dále zabýval otázkou kompetence soudů k posouzení odborných otázek, k němuž je zapotřebí technických znalostí, přičemž dospěl k závěru, že tyto otázky nemohou být vyjmuty z kognice správních soudů, přičemž pokud soud nedisponuje potřebnou odborností nezbytnou pro posouzení těchto otázek, je vybaven pravomocí k provedení vlastního dokazování (§ 77 odst. 2 s. ř. s.) tak, aby byl řádně zjištěn skutkový stav, o němž nejsou důvodné pochybnosti (§ 3 správního řádu).

[20] V nyní posuzované věci má Nejvyšší správní soud za to, že krajský soud těmto požadavkům v úplnosti nedostál. K návrhu na provedení důkazu výpovědi svědka D. M. sice krajský soud uvedl, proč jej zamítl, nicméně toto odůvodnění nemůže obstát, protože, jak správně poukázal stěžovatel v kasační stížnosti, MVE Osek nad Bečvou a MVE Lýsky užívají obě jako zdroj vodní energii z téhož náhonu Strhanec, což je zřejmé z odůvodnění napadeného rozhodnutí žalované i ze správního spisu. Pokud tedy krajský soud poukázal, že svědkem případně potvrzené „nadlepšování“ průtoku v náhonu Strhanec nemohlo vysvětlit vyšší produkci (oproti posudku provedenému ve správním řízení) energie v MVE Lýsky, není tento argument logický. Druhý důvod, o který krajský soud odmítnutí tohoto důkazu opřel, tj. že správní orgány spolehlivě prokázaly hodnoty průtoku v náhonu, z nichž vycházel znalecký posudek, rovněž není zcela dostatečný. Je totiž pravdou, že správní orgány vycházely ze sdělení správce toku (Povodí Moravy s. p.), to však je důkaz spíše nepřímý a správnost tohoto vyjádření správce toku může být vyvrácena jinými přímými důkazy. Pokud správní orgány dále vyšly ohledně stanovení průtoku z měření provedeného správcem toku dne 13. 4. 2016, je třeba poukázat na to, že rozhodné období pro posouzení reálnosti vykázaných hodnot vyrobené elektřiny, jsou roky 2011 až 2013, kdy mohla být (a podle tvrzení stěžovatele byla) hodnota průtoků odlišná od roku 2016.

[21] Nejvyšší správní soud uvádí, že otázka správnosti hodnot průtoku v náhonu Strhanec, ze kterých vycházel znalec při zpracování znaleckého posudku týkajícího se reálnosti vykázaných a fakturovaných hodnot vyrobené energie provedeného v řízení před správními orgány, je klíčová pro posouzení věci. Pokud by se totiž stěžovateli podařilo prokázat jeho tvrzení o tom, že hodnoty průtoku v rozhodném období byly podstatně vyšší než ty, z nichž vychází znalecký posudek, mohlo by to mít za následek závěr o tom, že správní orgány neprokázaly s dostatečnou jistotou, že se stěžovatel dopustil jednání, které je mu kladeno za vinu.

[22] Jestliže stěžovatel uplatnil v žalobě konkrétní námitky proti znaleckému posudku provedenému v řízení před správními orgány, kterými zpochybnil použité vstupní hodnoty i závěry, ke kterým znalec dospěl, nebyl namíste poukaz krajského soudu na to,

pokračování

že „odbornými závěry znalce je soud vázán“. Krajský soud pochybil i v tom, že zcela opomenul návrh stěžovatele na provedení důkazu znaleckým posudkem soudem ustanoveného znalce. Zda soud vyhoví návrhu na ustanovení znalce k posouzení skutečností, k nimž je třeba odborných znalostí, závisí samozřejmě na úvaze soudu založené na okolnostech konkrétního případu. Není však správná úvaha krajského soudu, že relevantní zpochybnění závěrů znaleckého posudku provedeného v řízení před správními orgány přichází v úvahu pouze za situace, kdy účastník řízení před správními soudy předloží znalecký posudek, ze kterého by vyplývaly zcela odlišné závěry.

[23] Nejvyšší správní soud tak shledal vadu řízení před krajským soudem dle § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s., která mohla mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé. Z tohoto důvodu by bylo předčasné, pokud by se Nejvyšší správní soud nyní zabýval námitkami stěžovatele zpochybňujícími správnost skutkových zjištění ohledně reálnosti stěžovatelem vykázaných a účtovaných hodnot energie vyrobené v obou MVE. V dalším řízení se krajský soud znovu vypořádá s důkazními návrhy stěžovatele uvedenými v žalobě i uplatněnými později a rozhodne, které z nich provede a které nikoli a tyto své úvahy řádně odůvodní. Z těchto důvodů Nejvyšší správní soud nemohl nijak hodnotit znalecký posudek Ing. O. K. k posouzení hydropotenciálu MVE Osek nad Bečvou a Lýsky předložený stěžovatelem v průběhu řízení o kasační stížnosti či další důkazy navržené stěžovatelem (např. čestné prohlášení D. M. a V. D.). Provedení těchto důkazů zvaží krajský soud v rámci nového projednání věci v rámci posouzení žalobního bodu namítajícího nesprávné zjištění rozhodného skutkového stavu správními orgány.

[24] K námitce, v níž stěžovatel zpochybňoval podřaditelnost jednání, které je mu kladeno za vinu, pod § 16 odst. 1 písm. c) a § 5 odst. 5 zákona o cenách, Nejvyšší správní soud uvádí, že je nepřijatelná podle § 104 odst. 4 s. ř. s. Stěžovatel totiž tento důvod neuplatnil jako žalobní bod ve lhůtě dle § 72 odst. 1 s. ř. s. a uplatnil jej až dodatečně poprvé v kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud se proto nemůže touto námitkou stěžovatele zabývat.

[25] Stěžovatel dále zpochybňoval závěry krajského soudu ohledně přiměřenosti uložené pokuty. Zde je třeba stěžovateli zčásti přisvědčit, že je nepřipadná úvaha krajského soudu o tom, že stěžovatel je právnickou osobou, a tudíž výkon napadeného rozhodnutí nemůže mít vliv na jeho společníky. Stěžovatel je totiž veřejnou obchodní společností, proto jeho společníci ručí za jeho závazky společně a nerozdílně v neomezeném rozsahu [§ 95 odst. 1 zákona č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích)]. Tato nepřesnost však nemění nic na správnosti celkových závěrů krajského soudu o tom, že výtky stěžovatele ohledně nepřiměřenosti uložené pokuty jsou nedůvodné. Případné ručení společníků za závazky stěžovatele by totiž bylo nutno možno v úvahu až v případě, že by uložená pokuta byla shledána jako likvidační a vedla by k neschopnosti stěžovatele plnit své závazky a k aktivaci ručení společníků. Vzhledem k tomu, že krajský soud dospěl k závěru, že uložená pokuta likvidační není, a stěžovatel tento závěr v kasační stížnosti nenapadl, nevede citovaná nesprávná úvaha krajského soudu k nezákonnosti jeho rozsudku.

IV. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

[26] Nejvyšší správní soud shledal kasační stížnost částečně důvodnou, proto napadený rozsudek podle § 110 odst. 1 věty první s. ř. s. zrušil a věc vrátil krajskému soudu k dalšímu řízení. V něm bude krajský soud vázán právním názorem vysloveným v tomto rozsudku.

[27] V novém rozhodnutí ve věci krajský soud rozhodne i o nákladech řízení o kasační stížnosti (§ 110 odst. 3 s. ř. s.).

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 13. června 2019

Mgr. Aleš Roztočil
předseda senátu